Si no es fa el circuit de Catalunya a Caldes

(llegeixi's a tall de lletania)

Daniel Terradellas i Redon (*)

Si el circuit no és fa a
Caldes, serà perquè el RACC ha escollit un altre lloc, prop de Barcelona, més adient als seus interesos.

Si el circuit no es fa a
Caldes, serà perquè la Generalitat hi estarà també d'acord.

Si el circuit no es fa a
Caldes, les comarques gironines haurem perdut l'oportunitat de tenir un equipament de primer ordre a nivell mundial.

Si el circuit no es fa a
Caldes, serà perquè les federacions catalanes d'Automobilisme i Motociclisme, que són les assessores de la direcció general d'Esports de la Generalitat, també el volen prop de Barcelona.

Si el circuit no es fa a
Caldes, es confirma que els clubs i pilots gironins pesen poc a les federacions catalanes de motor.

Si el circuit no es fa a
Caldes, serà que els afeccionats gironins, encara que siguin tants, només són mereixedors d'elogis, no de circuit.

Si el circuit no es fa a
Caldes, de res no haurà servit la generalitat d'Ajuntaments, clubs i afeccionats en col.laborar durant tants anys amb el RACC per organitzar els seus rallis a les nostres comarques.

Si el circuit no es fa a
Caldes, el Reial Automòbil Club de Catalunya podria estudiar el canvi de nom: Reial Automòbil Club de Barcelona i Província.

Si el circuit no es fa a
Caldes, quedarà clar que els anomenats problemes amb l'Ajuntament eren una excusa.

Si el circuit no es fa a
Caldes, els socis del RACC i els afeccionats catalans haurem d'admetre que el malaguanyat Salvador Fàbregas anava errat en el seu projecte gironí. Jo em resisteixo a creure-ho!.

Si el circuit no es fa a
Caldes, Els 150 milions de diner públic de la direcció general d'Esports aniran per a un equipament totalment privat, i per tant no es podran rebre els 150 milions del «Consejo General de Deportes».

Si el circuit no es fa a
Caldes, la Generalitat haurà tingut poc en compte els beneficis turístics per a la Costa Brava que podia suposar un equipament com aquest.

Si el circuit no es fa a
Caldes, tampoc no s'haurà tingut en compte la predisposició de les institucions i entitats gironines a col.laborar econòmicament a la construcció i manteniment del circuit.

Si el circuit no es fa a
Caldes, es provarà que la comissió tècnica que treballava per demostrar la viabilitat de Caldes, baranllant-se amb les xifres barcelonines, estarà perdent el temps.

Si el circuit no es fa a
Caldes, també ens han fet perdre el temps (i quelcom més) als qui des de fa molts anys hem anat impulsant el projecte de Caldes, àdhuc al Parlament, pensant que aquesta era la voluntat del RACC.

Si el circuit no es fa a
Caldes, serà malgrat la voluntat de la majoria d'institucions gironines, que per escrit, abonen el projecte. Per cert, dels representants gironins del Govern de la Generalitat, no els he vist cap suport.

Si el circuit no es fa a
Caldes, no veurem a les nostres comarques la ubicació de tallers auxiliars de les fàbriques nacionals i estrangeres, ni de les escuderies d'arreu del món, que generen prou riquesa, com s'ha demostrat en tots els grans circuits.

Si el circuit no es fa a
Caldes, no serà pas per culpa d'alguns gironins que han jugat fort en el projecte. N'anomenaré alguns: Salvador Carrera, Miquel Solans, Miquel Callís, Albert Pellicer, Paco Gutiérrez, Arseni Gibert, PUNT DIARI, Los Sitios i altres mitjans de comunicació; Cambra de Comerç i més de 60 Ajuntaments adherits a l'abonament del projecte.

Si el circuit no es fa a
Caldes, no serà pas perquè la ubicació no sigui la idònia: només cal preguntar-ho a qualsevol que hi entengui. Segur que l'anomenat R-30 (¿?) està molt pitjor comunicat (a no ser que la Generalitat hi faci unes bones carreteres d'accés: més diner públic per a un projecte privat?).

Si el circuit no es fa a
Caldes, el governador civil ja pot arxivar el projecte d'accés des de la N-II al circuit, que havia encarregat al MOPU per guanyar temps.

Si el circuit no es fa a
Caldes, haurem perdut una oportunitat més per revifar l'aeroport de Girona-Costa Brava.

Si el circuit no es fa a
Caldes, m'estalviaré d'ésser criticat pels «defensors de les petges d'en Serrallonga» per voler fer el circuit en aquell indret. El que no se m'acudeix pensar és que el RACC en faci un jardí, d'aquella finca.

Si el circuit no es fa a
Caldes, que ningú després no s'esquinci les vestidures; ara és l'hora de defensar el projecte.

Si el circuit no es fa a
Caldes, malgrat tots els esforços per aconseguir-ho, un cop presa la decisió de l'emplaçament, cal no moure ni un dit per entorpir l'altre projecte, si es fa ben fet: Catalunya el necessita urgentment. Ho lamentaré com a gironí, com a català i com a afeccionat, perquè estic convençut que el millor projecte és el de Caldes de Malavella.

Encara ens queden uns dies per continuar-hi lluitant. Al Parlament de Catalunya, d'aquí a unes setmanes es tornarà a debatre el tema;tan de bo siguem la majoria de Diputats els que demanem a la Generalitat una postura clara, a favor de Caldes, i que mentrestant els gironins fem sentir la nostra veu davant del RACC i les federacions catalanes d'automobilisme i motociclisme. Encara hi som a temps!

(*) Diputat socialista al Parlament

EL LECTOR ESCRIU

Sempre endavant

Sr. Director,

Amb fraternal admiració us dedico, molt apreciat amic de sempre i germà en el Sacerdoci, mossèn Pere de Joanetes, aquest homenatge sentit, cordial, sincer.

M'ha impressionat —en ocasió de la predicació missional que he fet a la vostra estimada parròquia— la més a prop del Puigsacalm, en veure tot un poble al voltant del seu rector venerable, veterà, incansable, atent i entregat totalment a tots els seus feligresos, des dels més petits fins al mes grans, amb el somriure al cor i als llavis.

Molt bé, mossèn Pere. Em sento joiós d'haver-vos pogut acompanyar en la vostra mateixa parròquia, tot recordant les vostres noces d'or sacerdotals. Fa cinquanta anys que sou sacerdot de Jesucrist! Enhorabona i per molts anys!

Crec que els sacerdots hem de ser així: enamorats de Déu, acompanyats per la Verge, entregats totalment al bé de tots els nostres germans, els homes, com vós sou i feu.

A més, m'he adonat de com se us estima a Joanetes i més enllà. La gent té un sisè sentit... i estima el qui, de veritat, estima!

Us han felicitat, de cor, el Papa Joan Pau II i el nostre bisbe Jaume. I amb raó sobrada ha presidit espiritualment la felicitació de tot Joanetes! Repeteixo, permeteu-me que hi afegeixi la meva humil i entusiasta felicitació!

Mossèn Pere de Joanetes: moltes gràcies per tot el que heu fet, feu i fareu, per la major glòria de Déu i santificació de tothom!

Moltes gràcies pel bé que ens feu a tots! Us ho dic interpretant el sentit de tots els meus germans sacerdots de Casa Missió i fins i tot de tota la diòcesi de Girona. Tots us estimem i admirem, i us felicitem.

Continueu, mossèn Pere. El Puigsacalm us contempla... i més amunt, el mateix cel us somriu i us beneeix.

I aquests vostre germà i amic sacerdot missioner us encoratja i felictat tot dient-vos, enfervorit: enhorabona, mossèn Pere de Joanetes... i amb el vostre fervor sant, sempre endavant! ***Mn. Jordi Carrera, M.D.*** Banyoles

L'històric desafiament de la CEE

Sr. Director,

Després de tants maldecaps, estira i arronses i «entrevistes secretes» dels caps de la diplomàcia europea amb els nostres negociadors, s'ha arribat a un acord mínim, acceptable per ambdues parts, que permetrà, si no es produeix una tempesta política imprevisible, que l'Estat espanyol esdevingui membre de la Comunitat Econòmica Europea el proper 1986. Aquest «happening» de primera magnitud, al qual al meu entendre, i sense caure en tòpics, podem donar el qualificatiu d'històric, cal veure'l més com a un desafiament que no pas com a una mena de recepta màgica que ens guareixi de tots els mals; a més, hi ha l'anomenat període transitori de set anys, que per a alguns sectors determinats poden fer-se molt llargs i durs.

Però tornant a l'argument anterior, aquesta plena incorporació a Europa, més que una altra cosa és un desafiament de modernitat, és a dir, un «clan» per a la transformació de les nostres encara arcaiques estructures econòmiques, polítiques i socials; és sortir d'un cert aïllament per integrar-nos en un grup de països desenvolupats i amb tradicions democràtiques molt arrelades. Tots aquests aspectes positius no han d'ennuvolarnos les realitats de cada dia, perquè cal tenir molt present aquella molt encertada frase que va dir fa unes setmanes el president del Govern de l'Estat, que no és el Govern, l'Administració, que entra a la comunitat, sinó tota la societat en conjunt; i això, que és una cosa evident, crec que a l'Estat espanyol encara no està gaire arrelat. Al meu entendre, el ciutadà del carrer veu amb molt d'escepticisme tots aquests fets, i moltes vegades pensa que els qui ens interessem per aquests temes i hi insistim tant som uns somiatruites que no toquem de peus a terre. Però un servidor pensa que aquestes actituds simplistes són conseqüència de tants i tants anys d'aïllament i que, a mesura que la societat civil tingui més força, poden anar canviant per esdevenir més constructives. A més, no crec que sigui de visionari pensar i voler una més gran unitat del continent europeu en tots els aspectes, puix que enfront de dues superpotències cada vegada més agressives i intolerants és necessari i vital que sorgeixi de debò una entitat, un conjunt de forces que, a la vegada de lluitar plegades contra la punyent crisi econòmica i els seus reptes, siguin la defensa de valors tan importants com la llibertat, la igualtat, la solidaritat, la defensa aferrissada dels drets humans, etc., i en aquesta fita tan important el nostre país no pot quedar despenjat. ***Josep M. Loste i Romero.*** (Portbou).

Inquietud a les autoscoles

Sr. Director,

Atesa la inquietud que en el terreny d'autoscoles —no tan sols entre el professorat, sinó fins i tot entre els futurs conductors— ha creat la implantació de l'examen integral, que entrarà en vigor el proper dia 22, dilluns, inquietud que s'ha vist agreujada per les notícies que corren sobre possibles exigències del títol de professor de circulació vial, voldria, a través d'aquesta carta que espero que tingui l'amabilitat de publicar, assegurar a tots els nostres afiliats que els tindrem al corrent de tot el que fa referència a aquests exàmens, ja que ASPELA està en molt bona relació i en estret contacte amb el delegat provincial de trànsit, a qui agraïm les constants informacions, i a més s'ha adreçat una carta, en nom del sindicat (ja que ostentem la màxima representativitat dins el sector), al director general de trànsit a Madrid, exigint la màxima informació al respecte. ***M. Dolors Godoy.*** Secretària tècnica d'ASPELA (Girona)

Punt, El, 1985-04-13, p. 4.
Servei de Gestió Documental, Arxius i Publicacions de l'Ajuntament de Girona (www.girona.cat/sgdap)